

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία καθόσον αρνήθηκε να διασφαλίσει την παραλαβή κατόπιν επιστροφής του υλικού TPS-NOLO (Geobal), το οποίο είχε μεταφερθεί από την Τσεχική Δημοκρατία στο Katowice, Πολωνία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 24, παράγραφος 2, και το άρθρο 28, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Το υλικό TPS-NOLO, το οποίο μεταφέρθηκε από την Τσεχική Δημοκρατία στο έδαφος της Δημοκρατίας της Πολωνίας και το οποίο προέρχεται από επικίνδυνα απόβλητα ενός χώρου διάθεσης αποβλήτων (λιμνοθάλασσα OSTRAMO), αποθηκεύεται σε έναν άλλο χώρο διάθεσης αποβλήτων στο έδαφος της Τσεχικής Δημοκρατίας και ταξινομείται ως απόβλητο πίσσας προερχόμενο από τη διύλιση, την απόσταξη ή την πυρολυτική επεξεργασία οργανικών υλικών, θεωρείται από τις πολωνικές αρχές απόβλητο που εμπίπτει στο παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων (στο εξής: κανονισμός για τις μεταφορές αποβλήτων).
2. Λόγω του ότι Τσεχική Δημοκρατία αμφισβητεί την ταξινόμηση της επίμαχης ουσίας ως απόβλητου και λόγω της καταχώρισης του υλικού σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ ⁽²⁾ (στο εξής: κανονισμός REACH), ανέκυψε διαφωνία η οποία διέπεται από τον κανόνα του άρθρου 28, παράγραφος 1, του κανονισμού για τις μεταφορές αποβλήτων, καθόσον αυτό προβλέπει ότι το αντικείμενο της διαφωνίας αντιμετωπίζεται ως απόβλητο.
3. Η καταχώριση του υλικού κατ' εφαρμογή του κανονισμού REACH ουδόλως εγγυάται ότι η χρήση της ουσίας δεν έχει αρνητικές συνέπειες για το περιβάλλον ή την ανθρώπινη υγεία ή ότι η επίμαχη ουσία παύει αυτομάτως να αποτελεί απόβλητο. Ελλείπει εθνικής αποφάσεως με την οποία να διαπιστώνεται ότι η επίμαχη ουσία έχει φθάσει σε μια κατάσταση στην οποία παύει να συνιστά απόβλητο, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η καταχώριση της ουσίας αυτής κατ' εφαρμογή του κανονισμού REACH είναι έγκυρη βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού.
4. Δεδομένου ότι η επίμαχη ουσία μεταφέρθηκε πέραν των εθνικών συνόρων χωρίς κοινοποίηση, η μεταφορά αυτή θεωρείται «παράνομη μεταφορά» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 35, στοιχείο α', του κανονισμού για τις μεταφορές αποβλήτων. Στην περίπτωση αυτή, οι αρμόδιες αρχές της χώρας αποστολής ενημερώνονται προσηκόντως προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η παραλαβή κατόπιν επιστροφής του αποβλήτου περί του οποίου πρόκειται θα πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού, πράγμα το οποίο αρνείται αδικαιολόγητα η Τσεχική Δημοκρατία. Η υποχρέωση αυτή δεν είναι αντίθετη προς το άρθρο 128 του κανονισμού REACH το οποίο εγγυάται την ελεύθερη κυκλοφορία των ουσιών, μειγμάτων ή αντικειμένων κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού REACH, διότι τα απόβλητα εξαιρούνται ρητώς από το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού (βλ. άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού REACH).

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 190, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2006, L 396, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Σουηδία) στις 6 Ιουλίου 2017 — Α κατά Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö

(Υπόθεση C-404/17)

(2017/C 293/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: A

Καθής: Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει αίτηση περιέχουσα πληροφορίες τις οποίες παρέχει ο προσφεύγων και οι οποίες θεωρούνται αξιόπιστες –και επομένως χρησιμεύουν ως βάση για την εξέταση της εν λόγω αιτήσεως– αλλά ανεπαρκείς για τη στοιχειοθέτηση ανάγκης διεθνούς προστασίας, για τον λόγο ότι από τις πληροφορίες σχετικά με τη χώρα [καταγωγής] προκύπτει ότι οι αρχές παρέχουν αποδεκτή προστασία, να θεωρηθεί προδήλως αβάσιμη κατά την έννοια του άρθρου 31, παράγραφος 8, της αναθεωρημένης οδηγίας 2013/32 ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ L 180, σ. 60).

Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-416/17)

(2017/C 293/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland και W. Roels)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, διατηρώντας σε ισχύ τα έννομα αποτελέσματα διατάξεων που έχουν ως σκοπό την εξάλειψη της διπλής φορολογήσεως των μερισμάτων, οι οποίες επιτρέπουν σε μητρική εταιρία να συμψηφίσει με τον φόρο κινητών αξιών τον οποίο οφείλει, όταν αναδιανέμει στους μετόχους της τα μερίσματα που της κατέβαλαν οι θυγατρικές της, την πίστωση φόρου που της έχει χορηγηθεί για τη διανομή των μερισμάτων αυτών σε περίπτωση που προέρχονται από θυγατρική εγκατεστημένη στη Γαλλία, αλλά δεν της παρέχουν τη δυνατότητα αυτή αν τα εν λόγω μερίσματα προέρχονται από θυγατρική εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, δεδομένου ότι η εν λόγω νομοθεσία δεν παρέχει, στην τελευταία αυτή περίπτωση, δικαίωμα σε πίστωση φόρου σε σχέση με τη διανομή των εν λόγω μερισμάτων από την εν λόγω θυγατρική, καθόσον, κατά τη νομολογία του Conseil d'État, οι αγωγές για την επιστροφή φόρου κινητών αξιών εισπραχθέντος κατά παραβίαση του δικαίου της Ένωσης, κατά την έννοια της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-310/09, Accor ⁽¹⁾, γίνονται δεκτές υπό τους ακόλουθους τρεις περιορισμούς:
- το δικαίωμα για επιστροφή παρανόμως εισπραχθέντος φόρου κινητών αξιών περιορίζεται λόγω της μη λήψεως υπόψη της φορολογίας στην οποία υπόκεινται οι υποθυγατρικές εταιρίες οι οποίες είναι εγκατεστημένες εκτός Γαλλίας·
- το δικαίωμα για επιστροφή παρανόμως εισπραχθέντος φόρου κινητών αξιών περιορίζεται από την επιβολή δυσανάλογων απαιτήσεων σε θέματα αποδείξεως·
- το δικαίωμα για επιστροφή παρανόμως εισπραχθέντος φόρου κινητών αξιών περιορίζεται λόγω του ότι η πίστωση φόρου δεν υπερβαίνει το ένα τρίτο του ποσού του αναδιανεμηθέντος στη Γαλλία μερίσματος το οποίο προέρχεται από θυγατρική εγκατεστημένη εκτός Γαλλίας, ενώ το Conseil d'État, ανώτατο διοικητικό δικαστήριο που αποφαινεται σε τελευταίο βαθμό, διατύπωσε τους εν λόγω περιορισμούς χωρίς να υποβάλει ερώτημα στο Δικαστήριο, προκειμένου να αποφανθεί για τη συμβατότητα των εν λόγω περιορισμών προς το δίκαιο της Ένωσης,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας καθώς και από τα άρθρα 49, 63 και 267, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·